

L' hora del cafè

written by Ferran Planell | 6 de febrer de 2023

Dos anys de restriccions i la tercera és la bona. Per fi hem pogut tornar a celebrar les festes com cal. Em refereixo a les atapeïdes taules i copiosos àpats. A aquells moments que perduren en el record, no tant pel gaudi de l'esclat de sensacions palatals que sempre provoca una carn d'olla com cal, sinó més aviat pel greix acumulat que s'evidencia cada matí en reflectir-nos al mirall. Però, què serien unes festes sense torrons?

Acabats els dolços i el cava, just abans que els més valents –o inconscients, si ho preferiu– es llencin als destil·lats a fi d'aconseguir aquell punt d'incoherència que acaba agafant la tertúlia de l'obligada sobretaula, arriba el moment del cafè. I és aquí, en aquest precís instant, on hom posa a prova la capacitat de l'agosarat que s'ha aixecat pronunciant aquella frase de "Ja els faig jo".

Posats a fer el que sigui, primer manca saber què cal fer. I, per tant, al nostre protagonista, aquell voluntari que ha assumit el paper de cambrer, li caldrà esbrinar quines són les preferències dels comensals. Quan obre la boca a fi de preguntar, la torna a tancar de cop. Quin guirigall que s'ha format a taula xerrant tothom alhora, que si un de llarg; un de curt; el meu més, que sigui *ristretto*; normal, però amb un rajolinet de llet descremada, o espera, n'hi ha de soja?; llarg, però, descafeïnat de sobre, en teniu?; el meu també descafeïnat, però, normal; poliol menta; ei, no sabia que hi havia infusions, canvia'm el descafeïnat de sobre per una camamilla; carallot de rom, hi ha rom?...

Mentre la concurrència continua demanant, tinc el costum de fixar-me en la cara de penediment i ara ja amb el color trencat, d'aquell que s'havia ofert a fer els cafès. És del tot evident que en aquest moment ja ha perdut el nord i que el

que acabi portant a taula serà un “Si no l’encerto, l’endevino”.

PD: I si això ja passa en un dinar familiar, imagineu-vos en un casament al restaurant. Amb tot el respecte vers la professionalitat dels cambrers, però, de veritat creieu que els que porten la cullereta dins la tassa són els descafeïnats? Ai, que poc dormireu a la nit!